

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. martā
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 82 (5931)
OTRDIEN,
1989. gada 11. jūlijs

Pārbūvei vajadzīgi reālisti

Pagājuši nu jau vairāk nekā trīs mēneši, kopš par partijas rajona komitejas pirmo sekretāru ievēlēts Viktors Tračums. Kā viņš vērtē sabiedriski politiskos procesus, kuri šobrīd noris republikā un mūsu rajonā, kāds ir viņa skatījums uz partijas darba aktualitātēm? Par to — šodienas intervija.

Intervija ar Latvijas KP rajona komitejas pirmo sekretāru Viktoru Tračumu

— Pirms četriem gadiem mūsu valsti sākas pārbūve. Tā sākās pēc partijas iniciatīvas un partijas vadībā. Taču tagad nereti ieskanas balsis (arī PSRS Tautas deputātu kongresā bija šādi izteikumi), ka pārkārtošanās procesi sabiedrībā norit straujāk nekā pašā partijā, ka partija tādējādi zaudē savu lomu šo procesu vadīšanā...

— Sai domai es tomēr negribu gluži piekrist. Jā, ir cilvēki, kuri uzskata, ka pārkārtošanās procesi sabiedrībā norit straujāk nekā pašā partijā. Bet palūkosimies, kas tad šos procesus virza. Vai tad šeit nav partijas biedru? Tāpēc uzskatu, ka sabiedriski politisko procesu vadīšanā joprojām galvenā loma ir komunistiem. Tikai vienam otram pašreiz ļoti gribas nošķirt partiju no sabiedrības. Varbūt kādam tas ir arī izdevīgi.

Ja runājam par PSRS Tautas deputātu kongresu, tad man liekas, starp daudzajiem konstruktīvajiem priekšlikumiem, kas izskanēja no kongresa tribīnes, bija ne mazums arī tukšas daiļrunības. Un vēl. Vai tas, ka tagad varam skaļi runāt par visu, ko domājam, par visām sabiedrības aktualitātēm, nav partijas nopelns? Protams, nav patīkami uz klausīt rūgtus, nereti — pat aizskarošus, izteicienus. Bet tie ir jāuzklausā, un ne tikai jāuzklausā, bet arī apdomīgi jāanalizē, lai, ja tā varētu teikt, atsiņātu graudus no pelavām.

Un partija to arī dara. Tai pietiek spēka uz klausīt kritiku, pietiek prasmes analizēt situāciju. Un nodrošināt konstruktīvu, reālu pieeju samilzušo problēmu risināšanai. Tāpēc vēlreiz uzsvērsu: nav taisnība tiem, kuri uzskata, ka partija zaudējusi vadošo lomu sabiedrībā. Cita lieta, ka šī loma šodien mums visiem, komunistiem, ir jāpaveic jaunā pakāpē. Bet to var izdarīt tikai ar principiālu rīcību, ar konkrētiem darbiem.

— Viens no svarīgākajiem politiskās sistēmas reformas uzdevumiem ir pārdalīt funkcijas starp partijas, padomju un saimnieciskajiem orgāniem. Kādi, jūsuprāt, ceļi ejami, lai partijas organizācijas pārkārtotu savu darbu un patiešām nodrošinātu pārbūves procesu politisku vadību? Kādas jaunas darba formas un metodes te vajadzētu likt lietā?

— Rajona laikrakstā jau bija publicēts materiāls par pienākumu sadali starp partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas vadošajiem darbiniekiem. Domāju, ka līdzīgi vajadzētu rīkoties arī partijas pirmorganizācijās, proti — izanalizēt, kādus pienākumus patlaban katrs veic, visu vēlreiz rūpīgi apsvērt un turpmāk vairs nejaukt saimniecisko darbu ar partijas politisko darbu. Tomēr strikti novilkt līniju starp saimnieciskā un partijas darba funkcijām šobrīd vēl nav viegli.

Nesim, piemēram, partijas rajona komiteju. Cilvēki joprojām griežas pie mums, partijas rajona komitejā, arī par sasāpējušiem saimnieciskajiem jautājumiem. Kā būt? Vai aizraidīt cilvēku projām? Sak, tā nav mūsu darīšana, ejiet tur un tur. Ja tā rīkosimies, cilvēki, domāju, mūs vienkārši nesapratīs. Tieši te ir galvenās grūtības funkciju pārdalē. Taču daudz kas ir atkarīgs arī no saimnieciskajiem vadītājiem. Ja viņi būs pietiekami uzmanīgi pret katru cilvēku, ar iejūtību uzklausīs viņa vēlmes, un kas ir pats svarīgākais, arī nāks viņam pretim, tad cilvēkam nevajadzēs meklēt taisnību un palīdzību partijas komitejā.

Par partijas darba formām un metodēm. Es negribu piekrist tiem, kuri uzskata: viss, kas ir bijis līdz šim, — slikti. Domāju, ka būs pareizi, ja to, kas sevi attaisnojis praksē, pārņemsim šodienas darbā, bet atmetīsim tikai to, kas patiešām neder.

Partijas darbiniekam jābūt cilvēkos. Tas ir pats svarīgākais. Līdz šim saikne starp partijas orgāniem no vienas puses un cilvēkiem — no otras puses zināmā mērā bija zudusi. Tagad tā jāatjauno. Tāpēc regulāri jārunā lielās un mazās auditorijās, individuāli. Turklāt — argumentēti, pārliecinot, pierādot. Tukšu salmu kulšanu šodien neviens prātīgs cilvēks par pilnu neņem.

— Pārbūves gaitā radušās daudzas jaunas sabiedriskās kustības un organizācijas. Arī Latvijas Tautas fronte un Interfronte. Arvien aktīvāk sevi piesaka Latvijas Nacionālās neatkarības kustība. Kāda ir jūsu attieksme pret šīm organizācijām?

— Demokrātijas apstākļos šīm kustībām bija jārodas. Mums ir bijis daudz dažādu sabiedrisko

organizāciju un komisiju. Bet tās visas strādāja, atskatoties, ko teiks partijas darbinieks — kurators. Līdz ar to daudzos gadījumos pašu iniciatīvas nebija. Tiesa, simtprocentīgi par visām organizācijām to nevar teikt. Jo ļoti daudz bija atkarīgs arī no lidera, kurš bija kādas organizācijas priekšgalā. Par to varam pārliecināties katrā kolektīvā.

Viens piemērs — arodbiedrības. Vai tad kāds tām nav lāvis strādāt ar izdomu, piesaistot cilvēkus, ieinteresējot. Bet dzīvē viss iznāca citādi. Kāpēc? Lielās birokrātijas, reglamentācijas dēļ. Labi — ļausim strādāt patstāvīgi. Bet daudzi taču to neprot, baidās arī no atbildības. Jo vieglāk taču šo atbildību uzvelt kādam citam. Kam? Partijai. Liekas, ka arī jaunās organizācijas šobrīd jau ir nonākušas pie šīs pašas reglamentācijas un centralizācijas.

Neizpratni radīja Latvijas Tautas frontes Domes valdes 31. maija aicinājums. Būtbū tājā pausts Latvijas Nacionālās neatkarības kustības mērķis. Tam es nevaru piekrist. Jābūt taču realitātes izjūtai, un, pirms kaut ko deklarēt, jāpadomā par sekām. Un jāuzņemas arī atbildība.

Par Interfronti. Es nekādi nevaru piekrist šīs organizācijas ciņas formām — aicinājumiem uz streikiem. Tā sasāpējušus jautājumus nerisina. Turklāt Interfrontes izraudzītais ceļš ne tikai destabilizē politisko situāciju republikā, bet arī var novest pie ekonomiska haosa.

Nav pamatota arī Latvijas Nacionālās neatkarības kustības ideja par pilsoņu komiteju veidošanu. Nesaprotu, kā gudri cilvēki (tādī neapšaubāmi šajā kustībā ir) var neņemt vērā šodienas realitātes, aicināt atgriezties pagātnē un tur meklēt ceļu uz Latvijas uzplaukumu. Tās ir ilūzijas, kurām nav nekādas perspektīvas. Turklāt — nevienam likumam nav atpakaļejoša spēka. Nevienā pasaules valstī! Tāpēc LNNK izraudzītais ceļš patiešībā ir ceļš uz nekurienu.

Kādaī būt partijas organizāciju attieksmei pret jaunajām sabiedriskajām kustībām? Jau iepriekš teicu, ka mums jārunā ar cilvēkiem. Neņemot vērā, kurā no kustībām viņi darbojas. Ja mēs ejam uz dialogu ar šo kustību pārstāvjiem, tad vajadzētu visiem apzināties, ka lietišķa saruna iespējama tikai starp tādiem partneriem, kuri cenšas viens otru gan uz klausīt, gan arī saprast. Citādi dialogs nebūs iespējams. Dienzēl patlaban nereti iznāk tā, ka vieni uzņem kritizētāju un jautājumu uzdevēju lomu, bet otriem jāizstāvas no kritizētāju ne vienmēr korektajiem uzbrukumiem. Lai saruna būtu auglīga, konstruktīviem priekšlikumiem jānāk no visām pusēm.

Jā, politiskā aktivitāte aug, bet vēl joprojām klibo politiskā kultūra un arī disciplīna. Un te mums ir daudz ko darīt.

— Pēdējā laikā palielinās to komunistu skaits, kuri vairs negrib būt partijas rindās. Šī tendence vērojama arī mūsu rajonā. Kāpēc, jūsuprāt, komunisti, pat tie, kuriem partijas stāžs ir liels un kuri līdz šim darbojušies aktīvi, atstāj partiju? Ar ko tas izskaidrojams?

— Patiešām — tagad daudzi komunisti grib saraut saites ar partiju, nevēlas vairs būt tās rindās. Taču, lai aina būtu objektīva, vajadzīga situācijas analīze. Un tādu analīzi esam izdarījuši.

Pirmkārt, no partijas izstājas daudzi pensionāri, kuri vairs nevar dot nekādu ieguldījumu savas partijas pirmorganizācijas darbībā. Faktiski viņi jau labu laiku ir tikai skatījušies partijā, nevis bijuši aktīvi tās cīnītāji. Vajadzētu izdarīt izmaiņas PSKP Statūtos, lai šie cilvēki, kuri kādreiz partijai devuši ļoti daudz, bet tagad ir spiesti dažādu apstākļu dēļ (slimības, vecums utt.) to atstāt, varētu kļūt par Goda biedriem.

Otrkārt, partiju atstāj, ja tā varētu teikt, ideālisti. Tie ir cilvēki, kuri visu savu mūžu ir ticējuši partijai nemaldīgumam. Tagad, kad atklātībā nonāk patiešība par partijas un mūsu valsts vēsturi, viņi ir gan apjukuši, gan arī nevar samierināties ar savu ideālu zaudēšanu.

Treškārt, no partijas izstājas cilvēki, kuri daudz nopelna. Viņi vairs nevēlas maksāt biedra naudas, jo izrēķinājuši, ka tas ir liels robs personiskajā budžetā. Tiesa, parasti savu rīcību viņi mo-

(Turpinājums 2. lpp.)

Agrofirmā „Sarkanais Oktobris“

— Pabeidzot pagājušo nedēļu, lielo punktu vasaras svarīgākajam darbam — lopbarības sagādei pielika agrofirmā «Sarkanais Oktobris». Pirmais plāvums — savākts.

Brūnajam un raibajam ganāmpulkam sažvēvētas vairāk nekā 1 000 tonnas siena, sagatavots pāri par 2 500 tonnām skābbarības. Prasmīgi izmantoti arī rapša sējumi — no šīs kultūras tapušas 650 tonnas skābbarības.

Tomēr, darbam pielikts punkts vai tikai... komats? Pēc nopļauto zālāju platības laicīgas virsmeslošanas

strauji zeļ atāli, un, kā katru gadu, tie dos vēl nevienu vien simtu tonnu lopbarības.

Pabeigts arī cits svarīgs darbs — sēkļai paredzēto rapša tīrumu novākšana.

— Agrofirmas ļaudīm, protams, pirmajiem bija iespēja nogaršot savās mājās izceptu maizi.

«Matkules plaucētā» — ar šādu vārdu pie pircējiem devušies brūnie, garenie klaipiņi, kuros, lai tos nesajauktu ar citas šķirnes maizi, rudzu miltus papildina iesals, sīrups, ķīmenes.

Ceptuves strādniekiem — Melānijai Krotovai, Lukerijai Jakuševai, Lukerijai Orlovai, Jurim Cižikam un pārējiem, mehāniķim Mihailam Tolstopjatovam, vadītājam Tatjanai Lomovai sākums, protams, ir grūts un karsts vistiešākajā nozīmē, ceptuves telpā vēl tikai top ventilācija. Kad darba ritms būs nostabilizējies, paredzēts cept arī saīdskābmaizi.

L. SILA

Rudzēti būvējas

— Arvien vairāk būvējas arī Rudzēti.

Pēdējos gados te pacēlies desmits Līvānu māju. Veidojas daudzdzīvokļu nami, kā arī savs savdabīgs padomju saimniecības «Rudzēti» centrs.

Sajās dienās Rudzētos ekspluatācijā nodod ciema padomes ēku. Tā ir divstāvu celtni no sarkanām ķieģeļiem, arhitektoniski visai pievilcīga. Te bez ciema padomes izpildkomitejas izvietosies arī sa-

karu nodaļa un krājkase. Pirmajā stāvā ir liela sadzīves tradīciju zāle. Ciema padomes ēku uzbūvēja Preiļu remonta un celtniecības pārvaldes kolektīvs.

Daugavpils vispārējās celtniecības tresta laudis Rudzētos būvē 18 dzīvokļu māju. Ekspluatācijā to nodos novembrī. Šogad daugavpilīši Rudzētos uzskās kultūras nama celtniecību.

J. AIZKALNS

„Liepas“ pie liepām

Jauks un glīti iekārtots stūrītis, — tā atzinuši tie apmeklētāji, kas jau paspējuši iegriezties jaunatvērtajā nelielajā kafējnicā «Liepas» Preiļos, viesnīcā. Te paredzēts apmierināt vēlmi pēc kafijas, sviestmaizēm, saldumiem, vieglām pusdienām.

Atzinīgi novērtējot kafējnicās noformējumu, daudzi priekšroku tomēr paspējuši izteikt arī neapmierinātību par dažādiem pasniegtos sātos dziru, kam dots kafijas nosaukums.

Tomēr gribas palikt ar gaišu cerību, ka jau kājā, liepu noņotajā laikā arī «Liepas» savos apmeklētājos izraisīs labu garastāvokli.

ATELĀ: viena no kafējnicas saimniecēm S. Dzaibe.

L. BERZIŅA

P. PĒTERSONA foto

Pārbūvei vajadzīgi reālisti

(Hobeigums. Sākums 1. lpp.)

tīve ar kaut ko citu. Piemēram, ka partija nevarot dot nekādu labumu un ka arī partijai no viņiem neesot nekādas jēgas.

Ceturtkārt, partiju pamet tie, kuri tajā iestājušies karjerisku apsvērumu dēļ. Kādreiz partija viņiem bija vajadzīga, lai izvirzītos, bet tagad, kad pret partiju versta arī asa kritiska attieksme, viņiem vairs negribas to izbaudīt uz savas ādas. Tie ir cilvēki, kuriem partija bija nepieciešama savtīgu nolūku dēļ.

Un visbeidzot ir arī tādi, kuri «slimo» ar personiskām ambīcijām. Piemēram, kolhoza priekšsēdētājs nav ideālais labas ganības, es stājos no partijas ārā.

Partijas rajona komitejas birojs cenšas rūpīgi iedziļināties katrā gadījumā, kad cilvēks nolēmis sāraut sakarus ar partiju. Zēl vienīgi, ka daži nerīkojas godīgi un nepasaka savus īstos motīvus. Bet no tā, ka cilvēks vairs nevēlas būt komunistu, lielu traģēdiju tomēr netaisām. Tas ir dabisks partijas pašattīrīšanās process. Lieks balasts mums nav vajadzīgs.

— **Pienemts un jau stājies spēkā Likums par valodām. Kas plānots rajonā, lai tas sāktu funkcionēt?**

— Šis Likums bija vajadzīgs, es to atbalstu un savā darbā darīšu visu, lai tas sāktu darboties. Esmu par to, lai latviešu valoda skanētu visā Latvijā. Taču, lai cilvēks izkļūdu bažas, katram komunistam, jo sevišķi — visu rangu vadītājiem, jāsekmē veselīgas sabiedriskās domas un pozitīvas attieksmes veidošana pret valodu likumu. Principāli jāveršas pret jebkuru darbinieku, kurš mēģina diskriminēt pilsoni un neievēro viņam garantēto valodas izveles brīvību.

Rajonā pašreiz tiek izstrādāts pasākumu plāns latviešu valodas apguvei, bet šādam plānam jābūt arī katrā kolektīvā, jo tas ir saistīts ar līdzekļu ieguldījumu, un saimnieciskā aprēķina apstākļos katram rublim ir vertība. Daudz kas būs atkarīgs arī no republikas orgāniem, īpaši — attiecībā uz lietvedību. Tas ir — darbinieku kvalifikācijas celšana, apgāde ar tehniskajiem līdzekļiem, mācību grāmatām, rakstāmmašīnām.

Un tomēr, uzskatu, daudz kas ir arī paša cilvēka rokās. Vispirms vajadzīga vēlēšanās angūt valodu. Nevajag to atlikt uz vēlāku laiku. Pašreiz ir visas iespējas intensīvi mācīties. TV populārzinātnisko raidījumu redakcija kopš 10. aprīļa uzsākusī raidījumu ciklu «Mācāties kopā». Tātad — iespējas ir, jābūt tikai gribēšanai iemācīties valodu.

— **Ne mazums kaislību, arī — mūsu rajonā, radīja PSRS tautas deputātu vēlēšanas. Kāds secinājums no aizvadītās vēlēšanu kampaņas izdarījusi partijas rajona komiteja?**

— Kaislības sakarā ar PSRS tautas deputātu vēlēšanām, manuprāt, reizem tika mākslīgi radītas. Viens otrs tās izmantoja, lai kārtējo reizi vērstos pret partijas rajona komitejas aparāta darbiniekiem. Nenoliedz: savā darbībā kļūdījās arī partijas rajona komiteja un rajona izpildkomiteja. Vēlēšanas — tā bija laba mācībstunda mums visiem.

Esam apdomājuši un ar partijas pirmorganizāciju sekretāriem pārrunājuši iepriekšējo darbu. Pašreiz rajona iedzīvotāju vidū izdarām anketēšanu, lai izzinātu tos, kurus mūsu rajona cilvēki gribētu redzēt republikas Augstākās Padomes sastāvā un rajona deputātu korpusā. Slikti vienīgi, ka cilvēki tomēr vēl ir mazaktīvi, jo līdz šim uz mūsu anketu atsaukušies mazliet vairāk nekā 200

cilvēki. Partijas rajona komitejas birojs tikās ar LTF Preiļu un Līvānu nodaļu pārstāvjiem, lai kopīgi pārrunātu, kā strādāt pirmsvēlēšanu kampaņas laikā. Man gribētos, lai mēs spēkus tomēr nesadalītu, bet gan savā rajonā strādātu vienoti.

Partijas rajona komitejas ideoloģiskā komisija, kurā ietilpst gandrīz puse rajona komitejas locekļu, domā, kā labāk veikt agitācijas darbu iedzīvotāju vidū. Sajā nolūkā paredzēts:

— sniegt deputātu kandidātiem palīdzību vēlēšanu platformas izstrādāšanā, jo mūsu deputātu kandidātiem taču jābūt tādai programmai, kas orientēta uz visai republikai un rajonam vitāli svarīgu mērķu sasniegšanu;

— izstrādāt ieteikumus, kā deputātu kandidātiem sadarboties ar uzticības personām;

— izveidot agitācijas biļetenus par katru no deputātu kandidātiem.

Protams, tā ir tikai neliela daļa no iecerētā. Šis temats ir atsevišķas sarunas vērts.

— **Kā jūs vērtējat pašreizējo politisko situāciju republikā kopumā un mūsu rajonā? Dažas partijas organizācijas izsakās par Latvijas KP ārkārtējā kongresa sasaukšanas nepieciešamību. Kāda nostāja ir mūsu rajona komunistiem?**

— Politisko situāciju republikā destabilizēja Latvijas Tautas frontes Domes valdes 31. maija aicinājums. Domāju, ka politiskie spēki, kas šobrīd dominē republikā, vēl nav tiktāl nobrieduši, lai sēstos pie viena galda un nopietni, argumentēti apspriestu visas problēmas. To parādīja arī TV raidījums 26. jūnijā, kurā tika runāts gan par pilsoņu komitejām, gan par pilsonību, gan par vēlēšanām un citiem jautājumiem, kas saistīti ar to.

Mūsu rajonā politiskā situācija tomēr atšķiras no tās, kas ir Rīgā vai dažā citā rajonā. Mūsu partijas pirmorganizācijās nav izvirzīti arī jautājumi par Latvijas KP ārkārtējā kongresa sasaukšanu. Pats es lielas cerības lieku uz Latvijas KP Centrālās Komitejas plēnumu, kuram jāpieņem republikas komunistu darbības programma laika posmam līdz nākošajam kongresam. Arī mūsu rajona komunisti izsaka domas, kuras nemamas vēra, izstrādājot šo programmu. Un tāpēc es uzskatu, ka programma šoreiz nebūs Centrālās Komitejas aparāta izstrādāta. Tātad tā patiešām būs dzīves visaptveroša un visiem republikas iedzīvotājiem saistoša.

— **Patlaban ļoti daudz pārmetumu izskan masu informācijas līdzekļu adresē. Arī mūs, rajona žurnālistus, kritizē no visām pusēm...**

— Jā, bet kāpēc gan lai žurnālisti paliktu ārpus kritikas! Un visiem labi jūs nekad nebūsi. Jebkurā oponentā jāredz līdzvērtīgs un līdztiesīgs sarunpartneris, atbilde uz problēmu jārod, ieklausoties cita teiktajā, nevis to pamācot vai arī uzklāusot tā pamācības. Jāveido tādas attiecības, kas ļauj izvērsties pilntiesīgu partneru dialogam. Bet te, protams, nepieciešama iekšējā kultūra. Ka tās mums ir par maz, rāda gan publikācijas laikrakstos, gan dažāda veida, pat ļoti autoritatīvas, uzstāšanās. To, starp citu, parādīja arī PSRS Tautas deputātu kongress.

Profesionāli vērtēt žurnālistu darbu necentīšos, bet dažus vēlējumus izteikt gribu.

Pirmais. Būt pašiem ar skaidru pozīciju pret aprakstāmo jautājumu.

Otrais. Būt taisnīgiem un uzklāusīt visas ieinteresētās puses. Tad nebūs tendenciozas pieejas.

Trešais. Neapsīkt savas kvalifikācijas celšanā, jo iedzīvotāju prasības pret rajona laikrakstu noteikti augs.

Un ceturtais. Aktivāk rakstīt pašiem un rosināt rastiēt ārštata autorus par visu, kas satrauc cilvēku prātus, vienlaigā kādā dzīves sfērā tas arī nebūtu.

Interviju sagatavoja P. PIZELIS

Lai vēl pēdējo reizi...

Svinīgi uzpostajā, ziediem rotātajā Aglonas vidusskolas zālē pulcējušies 11. klases audzēkņi vecāki, ciemiņi, skolotāji. Neikdienišķo satraukumu sevi valdīdami, zālē ienāk absolventi. Šoreiz pienācis brīdis, kad tiks saņemta lielākā alga par padarīto, pirmais lielākais dokuments — atestāts par vidējo izglītību.

«Apliecināt katram sevi savā laikā,» saka skolas direktore S. Madelāne, atklājot svinīgo aktu. Šoreiz eksāmenu skolēni ir kārtējuši labāk nekā iepriekšējos gados. Direktore aicina aizdedzināt svecītes sudraba medaļu ieguvējus: L. Placinsku, R. Jerjomenko un A. Bogdanovu (1988./1989. mācību gada absolvents, aizgāja dienēt Padomju Armijā, nesaņemot iegūto sudraba medaļu, pašlaik viņam piešķirts kārtējais atvaļinājums).

Mācību pārzine H. Streiķe analizē eksāmenu rezultātus. Prieccājas par skolēnu labajām atbildēm. No 14 absol-

ventiem uz «5» visus eksāmenus nokārtoja G. Kvjatnovskis, L. Placinska, R. Jerjomenko, uz labi un teicami A. Priekule, A. Konuševska, A. Jackeviča, I. Caune.

Vecāku vārdā absolventus sveic padomju saimniecības «Aglona» agronoms K. Placinskis, pateicas par darbu plašajos saimniecības laukos, jo bija tādas veiksmīgas dienas, kur katrs šīs klases skolēns salasīja pa tonnai kartupeļu. Viņš aicina nepamēst savu dzimto novadu. Sīrsnīgus pateicības vārdus absolventiem saka padomju saimniecības «Aglona» direktora vietnieks J. Džeriņš.

Ziedi, pateicības skolotājiem, absolventiem, vecākiem.

...Lai vēl pēdējo reizi skan skolnieku dziesmas šai skaistajā Ciriša ezera krastā, lai tās šķīroties nodziedam mēs. Tālā nākotnē, draugi, lai pieminam dienas, kas tā aizšalca jautri kā vējš.

L. KONECNIJA,
Aglonas vidusskolas skolotāja

Jauniešu spēkam un veiklībai

Atbilstoši militārās sagatavotības programmai rajonā katru gadu notiek izbraukuma militārās mācības: maijā — piecas dienas 10. — 11. klašu jauniešiem, jūnijā — 14 dienas 9. — 10. klašu skolēniem. Galvenais uzdevums ir nostiprināt iegūtās teorētiskās zināšanas praksē, izbraukuma apstākļos, jo mūsu šodienas skolēni rīt kļūs par Dzimtenes karavīriem un no tā, ar kādām zināšanām, iemaņām kara mākslā, ar kādu fizisko sagatavotību un rūdījumu viņi ieradīsies karaspēka daļās un uz kuģiem, ne mazākā mērā ir atkarīgas arī mūsu valsts aizsardzības spējas. Mācības notika mūsu rajona Rudzēlu vidusskolā.

Ar ko zēni nodarbojās? Nemsim piemēram, šaušanas māku. Katrs jauniešs pabija uz ugunsliņijas piecas — sešas reizes, izšaujot pa desmit reizēm no mazkalibra šautenes TOZ-8. Mācību noslēgumā jau visi jaunieši ugunspozīcijās jutās pārliecināti un šāva tāpīgi. Divas reizes bija organizētas sacensības ložu šaušanā. Teicamus rezultātus guva Jānis Meinards (Vārkavas vidusskola) un Valērijs Dronovs (Preiļu 2. vidusskola). Viņi izpildīja jauniešu klases normatīvus. Labākos rezultātus šaušanas sacensībās guva Kaspars Pinups (Aglonas vidusskola), Gri-

gorijs Jakovļevs (Riebiņu vidusskola), Romāns Jemanakovs (Līvānu 1. vidusskola) un citi.

Regulāra rita rosme, skrējienis, fiziskie vingrinājumi, šķēršļu joslās pārvarešana, pievilksnās pie stieņa, sporta spēles deva audzēkņiem fizisku rūdījumu. Rīta rosme un citu pasākumu organizēšanā lielu palīdzību sniedza Oļegs Lvovs, kurš dienēja Afganistānā. Viņš dzīvo Līvānos, strādā Iekšlietu ministrijas orgānos, ir fiziski teicami sagatavots.

Krosā trijos kilometros labākos rezultātus guva Agris Neicenijs (Vārkavas vidusskola), Vadims Izotenko (Līvānu 2. vidusskola), pievilksnās pie stieņa — Oļegs Jagudins (Aglonas internātskola), Andris Soms (Vārkavas vidusskola). Šķēršļu joslā sekmīgi startēja Gunārs Rubiķis (Aglonas vidusskola) un Sergejs Stolarovs (Preiļu 2. vidusskola).

Stingrai dienas kārtības izpildei sekoja diennakts norikojumi. Pirmajās izbraukuma mācību dienās pietrūka pavāru un tos veiksmīgi aizvietoja paši zēni.

Mācību noslēgumā kārtēja ieskaites. Pamatā visi jaunieši saņēma labas un teicamas atzīmes.

A. SIŠOVS,
rajona militārās apmācības skolotāju apvienības vadītājs

Igaunijas republikāniskajos laikrakstos publicēts Igaunijas Komunistiskās partijas platformas projekts PSKP CK Plēnumam par starptautisko attiecību pilnveidošanas jautājumiem.

Projektā uzsvērts, ka nacionālās politikas demokrātizācija ir kardināls pašreizējās revolucionārās pārbūves posma jautājums.

No nacionālā jautājuma stratēģiska atrisinājuma atkarīgs, vai sabiedrības šķēršanās (dezintegrācija) turpināsies, vai arī sabiedrība kļūs vienotāka uz pārbūves platformas.

«Mūsaprāt,» teikts projektā, «par PSKP CK Plēnuma mērķi jāklūst nacionālā faktora stratēģiskai pārorientēšanai, tā pārvērtēšanai. Lai to panāktu, jāatceļ nācija par vienu no svarīgākajiem sabiedriskās dzīves

subjektiem un PSRS suverenitātes pamatu.»

Projekts balstīts uz nepieciešamību atzīt, ka sociālisma apstākļos nāciju attīstībai un nacionāli valstiskajiem veidojumiem ir iespējami daudzi varianti un ka tas ir likumsakarīgi. Padomju Sociālistisko Republiku Savienības spēks ir katras savienotās republikas attīstībā un republiku partijas organizāciju patstāvības nostiprināšanā. Jānovērtē valsts celtniecības prakse Padomju Savienībā un jāizdara no tās secinājumi, kā arī jāatklāj nacionālajā politikā pieļauto kļūdu cēloņi

un jānosprauž konkrēti ceļi to novēršanai.

Projektā teikts, ka ekstenzīvas ekonomiskās attīstības rezultātā samazinājies pamatnācijas ipatsvars strādnieku šķīrā. Samazinās igauņu ipatsvars Igaunijas Komunistiskajā partijā. Republikā iezīmējies nacionālās norobežošanas tendence, kas jau izraisījusi vairākas negatīvas parādības starptautiskajās attiecībās. Krievu valodā runājošie Igaunijas iedzīvotāji ir ļoti dažādi. Prāva daļa no viņiem strādā Savienības pakļautības uzņēmumos, kas ir vāji integrēti republikas ekonomikā. Tas izraisa sociālu un kultūras savrupi-

bu un ļauj izplatīties vairākiem kļūdainiem stereotīpiem zināmā iedzīvotāju daļā.

Migrācijas ierobežošana, tāpat kā tās cēloņu (resorskuma) un ekstenzīvas ekonomikas) likvidēšana kļuviši par igauņu nācijas pastāvēšanas jautājumiem un prasa veikt pasākumus tās interešu valstiskai aizsardzībai. Šādi pasākumi, kas stabilizēs situāciju, ir izdevīgi visiem republikas iedzīvotājiem, uzsvērts platformas projektā. Skaidri jānosaka procedūras, kā piemērojamas nāciju pašnoteikšanās tiesi-

bas, turklāt nāciju tiesības kā sociālās tiesības jāuzskata par republikas politisko tiesību pamatu. Pamatnācijām un tautībām to etniskajā teritorijā jāgarantē tiesības noraidīt ekonomiska, sociāla vai ekoloģiska rakstura lēmumus, ja tie tieši apdraud nācijas pastāvēšanu, tās vēsturisko dzīvesveidu. Tajā pašā laikā, īpaši atzīmēts dokumentā, nāciju tiesības nedrīkst sajaukt ar pilsoņtiesībām. Perspektīvā republikas pilsonības institūts stimulēs pamatnācijai nepiederošo iedzīvotāju adaptāciju nacionālās republikas sociālās un kultūras dzīves apstākļos.

Platformas projektā izklāstīts arī viedoklis par padomju federācijas valstiski tiesiskajiem pamatiem.

LATINFORM preses dienests

Atgriezoties pie publicētā

„Man ir jautājumi“

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 27. jūnija numurā bija publicēti LTF Livānu nodaļas ekoloģiskās grupas pārstāvja V. Anspaka jautājumi Livānu uzņēmumiem. Cita starpā Preiļu 21. pārvietojamajai mehānizētajai kolonnai viņš vaicāja: «Jūs diennakti izvadāt 20 kubikmetrus neattīrītu saimniecisko un sadzīves notekūdeņu. Kādi ir ekoloģiskie nodomi nākotnē?»

V. Anspakam atbild Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas priekšnieka vietas izpildītājs V. PASTARS:

«Saskaņā ar Daugavpils zonālās ūdens inspekcijas kompleksās pārbaudes aktiem Dubnā tiek ievadīti caur smilti — grunts filtru mehāniski attīrīti ūdeņi — 9 kubikmetri — no astoņu dzīvokļu kopmītnes Sudmaļa ielā, un caur septiņi — 10 kubikmetri notekūdeņu no astoņu dzīvokļu ēkas Kalnu ielā. Šis ēkas īpašnieks ir dzīvokļu un komunālā saimniecība, bet nevis Preiļu 21. pārvietojamā mehānizētā kolonna. Tātad — tie nav Preiļu 21. PMK notekūdeņi. Pārējie notekūdeņi tiek uzkrāti pazemes tvertnēs un regulāri izvesti uz pilsētas izgāztuvē.

Ir sagatavota projekta dokumentācija kanalizācijas kolektora būvei, lai visus notekūdeņus ievadītu pilsētas kanalizācijā. Būvdarbi tiks veikti 1990. gadā. Nelaime tikai tā, ka Sudmaļa ielas kopmītnes kanalizācijas vads jāpieslēdz agrāk izprojektētajam bērnu dārza kanalizācijas kolektoram, bet šī būve mums nezināmu iemeslu dēļ joprojām netop.»

Garu vēstuli mums atrakstījis Preiļu MSP strādnieks Pēteris Džatlo. Kas tad viņu satraucis? Izrādās — Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskās nodaļas paziņojums, ka partijas rajona ko-

Katram — sava rūpe, sava sāpe

REDAKCIJA ik dienas saņem vēstules no lasītājiem. Tās ir dažādas — atsauksmes uz publikācijām laikrakstā, bēdu stāsti par trūkumiem, kuru vēl papildinām mūsu dzīvē, viedokļu izklasts par vie-

nu vai otru sabiedriski politisku parādību, reizēm — arī neizpratne, kas liecina, ka cilvēkiem vai nu pietrūkst informācijas vai arī viņiem kādu citu apstākļu dēļ radies savs subjektīvs spriedums.

Vēstulu apskats

Savukārt preiļiet V. Kaļvu satraucis Ligo vakara redzētājs. Savā vēstulē viņa raksta: «Tirgošanās koncerta laikā izskatās vismaz nepieklājīgi, lai neteiktu vairāk. Otrkārt, kas tā par zaļumballi, kura ilgst vienu stundu un vēl drusku... Ja paš Ligo nakši mūsu kultūras organizētāji nevar organizēt «dzīvo» mūziku, tad man kļūst skaidrs, cik nabagi mēs esam gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē. Un treškārt, milicijas darbinieki ar stekiem. So skatu, laikam, es līdz nāvei neaizmirsīšu, ja vien visus turpmākos gadus mūs pie tiem nepieradinās.»

Jā, milicijas darbinieku parādīšanās ielās un masu sarīkojumu vietās ar stekiem rokās satraucusi ne tikai V. Kaļvu, bet arī citus lasītājus. Tāpēc mēs vienojamies ar rajona iekšlietu daļas priekšnieku I. Bekešu, ka V. Kaļvas vēstule tiks rūpīgi izskatīta un laikrakstā būs informācija, kad un kādos ga-

dījumos milicijas darbinieki drīkst izmantot steku, jo pašreizējā neziņa ne vienu vien patiešām šokējis un radījis arī pamatotu uztraukumu, vai tik milicijas darbinieki nepārkāps savas pilnvaras.

Livāniešos prefrunīgu rezonansi radījis rajona kara un darba veterānu padomes prezidija paziņojums, kurā izteikts prezidija iebildums pret dažu ielu pārdēvēšanu Livānos. Paziņojumā izteiktajam viedoklim nepiekrīt L. Viksna un vēl daži lasītāji, kuri uzskata, ka Livānos atjaunojami ielu kultūrvēsturiskie nosaukumi. Savukārt kara un darba veterāns V. Čakšs iestājas par to, ka nedrīkst pārdēvēt 9. Maija un Padomju Armijas ielas. Savas domas viņš pamato ar sadiem vārdiem: «Pa bijušo Dzirnauvu ielu pēc ļoti asiņainām un sinīgām kaujām Rudzētu un Šteku sila apkaimē 1944. gada augustā

kurās ir mazi bērni, paredzētas mazgāšanas līdzekļu papildnormas, bet tādas normas nav paredzētas dažiem slimītiem cilvēkiem, kuriem nepieciešams ļoti liels mazgāšanas līdzekļu daudzums. D. Ivanova, kuras aprūpēšanā esot divi šādi cilvēki, vaicā: «Ko man darīt?». Uz šiem un citiem jautājumiem, kas saistīti ar mazgāšanas līdzekļu un ziepju normām, gaidīsim atbildi no rajona patērētāju biedrību savienības. Neskaidru jautājumu šobrīd patiešām nav mazums, un kur pietrūkst objektīvas informācijas, tur parasti vieta ir baumām un dažādiem izdomājumiem. Ka cilvēki neorientējas, kāda situācija ar mazgāšanas līdzekļiem un ziepēm ir rajonā, apliecina arī daudzi jo daudzi tālrunā zvani redakcijai. Tieši tāpēc nepieciešama precīza informācija.

Esam saņēmuši vēstuli no Livāniem, no Zuļās ielas 2. mājas iedzīvotājiem (ar vairākiem parakstiem). Mājai remontējuši jumtu. Veco segumu noņēmuši, taču jaunais neesot bijis uzlikts. Šācies lietūs, un dzīvokļos — plūdi. Nu dzīvokļi esot sabojāti. Vēstules rakstītāji lūdz atsūtīt korespondenti, lai noskaidrotu vaiņiņus un tos, kuri tagad remontēs dzīvokļus. Protams, varētu izbaukt uz vietas, taču redakcijā strādā tikai trīs korespondenti, tāpēc mums vienkārši fiziski nav iespējams pārbaudīt visas sūdzības par caurajiem jumtiem, izdangātajām ielām un vēl jo daudzām citām sadzīviskām likslām, kuras cilvēkiem nākas piedzīvot gan dažu amatvīru, gan dažu «amatnieku» (kā šini gadījumā) vainas dēļ. Mēs ceram, ka Zuļās ielās otrās mājas iedzīvotājiem (dzīvokļi no Nr. 1 līdz Nr. 14) palīdzēs Livānu pilsētas izpildkomiteja un noskaidros, kas tad īsti noticis šini mājā.

Lasītāju vēstules... Pēdējā laikā to skaits palielinās. Un katrā — konkrēta cilvēka (vai cilvēku) sāpe, rūpe. Zēl, bet ne vienmēr redakcijas spēkos ir palīdzēt. Taču — kur tad mūsu visāda ranga deputātu korpuss, vairāk vai mazāk atbildīgi darbinieki, dažādu dienestu amatvīri? Tieši viņiem vajadzētu izrādīt gādību par cilvēkiem. Un tad arī sūdzību būtu mazāk.

P. STRAUTS

Likt vienlīdzības zīmi

Cik mūsos vēl stipri turas stereotipi un pat staļinisms, rāda dažkārt noraidošā attieksme pret Staļina upuru rehabilitāciju. Es nekad savās vēstulēs redakcijai neesmu pat mēģinājis attaisnot hitleriešu zvērības vai mazināt viņu upuru piemiņas svētni, tomēr uzskatu, ka pār-būves un garīgās atmodas laiks no mums visiem pras-

beidzot likt vismaz vienlīdzības zīmi starp abu asiņaino tirānu un viņu līdzskrējēju pastrādātajām laundarībām.

Nevajadzētu arī aizmirst, ka vēl pēc tam, kad Hitlers jau bija pagalam, kad notika Nirnbergas tautu tiesa, kad visur (arī PSRS) atklāja hitleriešu zvērības, meklēja un sodīja to izpildītājus, pie-

mums vēl ilgus gadus valdīja Staļina terors, notika masu deportācijas, genocīds pret dažādām tautām, aresti, safabricētas politiskas prāvas. Diemžēl, tiesa — mazākā apmērā, vajāšanas turpinājās arī pēc Staļina nāves. Bet oficiāli rehabilitētie pilsoņi, kuri bija palikuši dzīvi Gulaga nāves noietnēs, vai ģimenes, kuras atgriezās no

izsūtījuma, savās bijušajās dzīves vietās bieži vien sastapās ar vietējās varas rupjību, nevēlēšanos palīdzēt iekārtoties darbā vai atrast pajumti. Līdz pat pēdējam laikam šie cilvēki un pat viņu bērni jūtās kā otrās šķiras pilsoņi, kuriem daudz kas tika lēgts.

Vai tad kaut kādā mērā cietīs tiri cilvēciskā taīsnība un fašisma upuru piemiņa, ja beidzot līdzās viņu piemiņiem iekārtos līdzīgas

vietas arī staļinisma upuriem? Arī par šiem upuriem laiks rakstīt grāmatas, uzņemt filmas. Tā būs tikai parāda atdošana šo cilvēku piemiņai. Der atcerēties, ka tikai vienas pašas Staļina celtnes — «Belomorkanal» — būve prasīja 300 000 politisko cietumnieku dzīvību.

V. GORS,

Lielā Tēvijas kara dalībnieks, otrās grupas invalids (Livānos)

Darba veterāns, personālais pensionārs Viktors Vainhs atrodas pelnītā atpūtā, bet daudz laika un darba vēlta dabal. Viņš ir brīnīšķis dārznieks un puku audzētājs. Iepretī viņa dzīvoklim Preiļos, Lenina ielā 7 vienmēr ir kārtība, aug skaistas, koptas puķes.

Viktors Vainhs mīl savu pilsētu ne vārdos, bet darbos. Viņš vienmēr ir atsaucīgs, labvēlīgs, bet galvenais — čakls.

K. LACIS,

dzīvokļu saimniecības pārvaldes meistars J. SILICKA foto

Garāža vai pļaviņa?

Izlasot šī gada 24. jūnija laikrakstā «Lenina Karogs» L. Gusāra un I. Švirskā rakstu par garāžu celtniecības kooperatīvu deģvielas piepildīšanas stacijas, Grīvas un Daugavpils ielu rajonā, es vēl domāju, bet pēc izlasītā materiāla «saņaldot rajona Tautas deputātu sesiju» 27. jūnija numurā, nolēmu uzrakstīt.

Raksta autori nolēmuši ar buldozeru palīdzību iznīcināt brīnīšķo dabas stūrīti, kas domāts iedzīvotāju atpūtai, mikroklīmata un gaisa bāseina uzlabošanai, un sanitāri higiēniskajam stāvoklim. Un to iznīcinot, jūs piedāvājat Grīvas ielas iedzīvotājiem «dažas neērtības». Spriežot pēc jūsu raksta satura, jūs šajā pilsētas rajonā esat rets viesis vai arī vispār te neesat bijis, bet jūsu amats Livānu izpildkomitejā taču maksimāli saistīts ar rūpēm par zaļās zonas saglabāšanu un izmantošanu.

Zinot par ekoloģisko situāciju pilsētā, jūs piedāvājat Grīvas ielas un blakus ielu iedzīvotājiem, kuri jau tāpat ielpo deģvielas piepildes sta-

cijas «aromātus», Livānu māju formaldehīdu, vēl kiēt izplūdes gāzes, vibrācijas un vēlreiz — 170 mašīnu troksņu efektus.

Un vēl — mājas Grīvas ielā ir Republikāniskā mājbuves un projektēšanas tresta vizītkarte. Pie mums brauc cilvēki, kuri vēlas iegādāties Livānu mājbuves kombināta mājiņu, — no Murmanskas, Arhanģeļskas, Rogočevas (Baltkrievijas PSR) un citām pilsētām. Ko viņi redzēs pēc garāžu celtniecības? Dubļus, kaudzes atkritumu un apdūmotus, nokvēpušus demonstrējamus objektus. Es domāju, ka tresta rūpnīcas un rajona vadība nav leļterētas rādīt sevi no sliktākās puses.

Ir laiks pārkārtoties, biedri L. Gusār un I. Švirski, un vienlaikus uz to aicināt savu vadību. Jo tik «unikālas» celtnes būvniecībai, kā divstāvu garāžas, Livānu apkārtne ir mazvērtīgākas zemes, kur nav ne mežu, ne sīlu, kur nedzied putni un nedzīvo cilvēki. Ir jābūt prātīgiem ne tikai attiecībā pret indi-

viduāliem cilvēkiem, bet jādama par visiem šeit dzīvojošiem un par tiem, kuri dzīves pēc mums.

Un visbeidzot. Sadzīves un saimniecības atkritumu izgāztuves vietā, kas tagad ir novākta, ir izvietoti konteineri, ko Grīvas ielas iedzīvotāji prasīja un gaidīja no tā brīža, kad māju nodeva ekspluatācijā. Nodešanas un pieņemšanas akts parakstīja daudzli rajona un pilsētas organizāciju vadību pārstāvjū, un neviens nepadomāja, ka ir nepieciešams novietot konteinerus, lai novēlotos izgāztuves. Tā kā pārmet cīleim par savām notaidībām ir neētiski un nesolīdi.

N. VOLKOVS,

Grīvas, Daugavas, Jersikas ielu iedzīvotāju uzdevumā

P. S. Monarūru lūdzu pārskaitīt apkārtējās vides aizsardzības fondam.

LTF Līvānu aktualitātes

□ Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas LTF grupas sapulcē tika apspriests LTF Domes valdes 31. maija aicinājums. Grupas dalībnieku vidū bija ne mazums rūpnīcas administrācijas pārstāvju un galveno speciālistu. Valdija mierīga un lietišķa atmosfēra. Izskanēja konkrētas, argumentētas domas par neatkarīgas Latvijas pastāvēšanas iespējām. Tika atzīti par nepamatotiem apgalvojumiem par ekonomisko blokādi un sabrukumu neatkarības apstākļos. Klātesošie pievērsa uzmanību

ari Latvijas pamatiedzīvotāju pastāvēšanas problēmām, ko impēriski domājošie ideologi diplomātiski noklusē, izvirzot diskusijās tikai ekonomiskos jautājumus. Likumsakarīgs bija sapulces fināls: Latvijas valstiskuma atjaunošanas ideju atbalstīja visi klātesošie Tautas frontes dalībnieki.

□ Mums kļuvis zināms par dažām divvainībām pēdējā rajona Tautas deputātu padomes sesijā, kad tika izskatīts LTF Preiļu un Līvānu nodaļu iesniegums, kurā lūdzām 1 — 2 reizes mēnesī atvēlēt laikrakstā «Leņina Karogs» vienu lappusi LTF vajadzībām. No 75 rajona padomes deputātiem sesijā piedalījušies 52. Par mūsu priekšlikumu balsojuši 9 deputāti, pret — 16 deputāti, atturējušies 7 deputāti. Tātad kopā balsošanā piedalījušies 32 tautas sūtni. Rodas jautājums: ko darīja vēl 20 sesijā

esošie deputāti, par kuriem mēs kādreiz bijām vienprātīgi nobalsojuši? Un vai šādā veidā pieņemts lēmums ir likumīgs? Tāpēc ceram, ka mūsu iesniegums tiks vēlreiz izskatīts nākamajā sesijā. Visus rajona padomes deputātus lūdzam tikties ar saviem vēlētājiem, lai nākamajā sesijā jūs paustu ne tikai savas personiskās, bet arī savu vēlētāju domas. Vēlētāji savu attieksmi par to, būt vai nebūt rajona laikrakstā LTF informatīvajai lappusei, var izteikt arī paši, adresējot vēstules rajona Tautas deputātu padomes sesijai vai LTF Preiļu un Līvānu nodaļām pēc adreses, kas minēta laikraksta 79. numurā.

□ Līvāniešus, kuri uzskata, ka gaidāmajā Latvijas PSR Augstākās Padomes sesijā jāpieņem «Deklarācija par Latvijas valstisko suverenitāti», «Konceptija par

LPSR ekonomisko patstāvību» un citi svarīgi likumdošanas akti, lūdzam ienākt Līvānu bibliotēkā vai grāmatu veikalā, lai ar parakstu apliecinātu savu attieksmi pret šiem jautājumiem.

□ 14. jūlijā plkst. 13.00 Līvānos pie I. vidusskolas tiks dots starts velobraucienam pa Latgali, ko organizēs Maskavas TF grupa un televīzijas programma «Latgola». Brauciena mērķis — apsekot Latgales skolu problēmas un pie-

vērst tām īpašu sabiedrības uzmanību. Pirms brauciena plkst. 12.00 Līvānu kultūras namā notiks ievaddiskusija, kurā piedalīsies velobrauciena dalībnieki un Līvānu un apkārtnējo ciemu skolu pārstāvji.

□ Kolhoza «Dzintars» teritorijā kādas fermas pamatos atrastas Līvānu atbrīvotājiem uzceltā piemiņķekļa paliekas.

LTF Līvānu nodaļas uzdevumā
J. BRENCIS

Ceļā uz pilnīgu Latvijas suverenitāti LTF Domes valdes vārdā uzaicinām Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātus M. Litaunici, M. Rīvarī, J. Vaivodu, V. Solovjovu, I. Ivanovu, E. Pētersonu piedalīties LTF Domes sedē 15. jūlijā plkst. 11.00 Rīgas pils Sarkanajā zālē, kur apspriedīs gaidāmajai Augstākās Padomes sesijai izvirzītos likumdošanas aktus. (Skat. laikrakstu «Padomju Jaunatne» un «Literatūra un Māksla» 1. jūlija un «Atmoda» 3. jūlija numurus).

LTF Preiļu nodaļas Domes valde
LTF Līvānu nodaļas valde

Redaktora v. L. ZENĶEVICA

Aicina mācīties Pazinojumi Līdzjūtības

**JELGAVAS
LINU RAZOSANAS
APVIENĪBAS
«LATVIJAS LINI»
ARODSKOLA**

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audējas, vērpējas, lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartīņas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī. Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

36. ARODVIDUSSKOLA

Valmierā, Vadu ielā 3. (telefons 32345).

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

ar astongadīgo izglītību stikla šķiedras ieguves operators,

stikla šķiedras spolētāja, stikla šķiedras audēja-kontrolere,

slēviešu virsapģerbu drēbnieces (uzņem ar nosūtījumu), mācības latviešu valodā, mācību ilgums 3 gadi, ir bezmaksas kopmītne, uzturs, apģērbs, audzēkņi saņem 50 procentus no nopelnītā.

Ar vidusskolas izglītību skaitļojamo mašīnu operatori, mācības latviešu valodā, mācību ilgums 1 gads, ir bezmaksas kopmītne, stipendija 30 rubļi.

**JAUNAGLONAS
58. ARODVIDUSSKOLA**

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs: plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (ar iemaņām izpildīt remontatlēdznieka darbus). Mācību ilgums — trīs gadi;

pavārs (mācības krievu valodā). Mācību ilgums — 2 gadi, 8,5 mēneši;

lauku celtniecības meistars. Mācību ilgums — divi gadi;

traktorists mašīnists (uzņem no 16,5 gadiem). Mācību ilgums — viens gads;

mehānizētās slaukšanas meistars. Mācību ilgums — viens gads;

cepējs, miklas veidotājs, miklas dalīšanas darbu mašīnists. Konditors. Mācību ilgums — trīs gadi (mācības latviešu valodā);

automobiļu remonta atslēdznieks, «C», «B» kategorijas autovadītājs. Mācību ilgums — viens gads (ar vidējo izglītību).

Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts nodrošināšanā. Audzēkņi, kuri mācās uz labi un teicami, saņem stipendiju — 10 rubļus.

Arodividusskolas adrese: Preiļu rajons, s. n. «Jaunaglona», 58.

**DAGDAS
LAUKSAIMNIECĪBAS
ARODVIDUSSKOLA**

uzņem audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists (C kategorijas vadītājs), mācību ilgums trīs gadi,

lopkopības meistars ar mājturības darba iemaņām, mācību ilgums trīs gadi,

virsdrebju šuvēja, mācību ilgums trīs gadi,

meliorācijas darbu mehānizators (C kategorijas vadītājs), mūrnieks betonētājs, mācību ilgums viens gads.

Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Ir kopmītne.

Dokumentus pieņem: pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 9.00 līdz 17.00, sestdienās — no plkst. 9.00 līdz 15.00.

Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

dokuments par izglītību, medicīniskā izziņa (forma Nr. 086v/),

dzimšanas apliecības kopija, izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu.

Mācību ilgums 3 gadi, mācības sešas fotokartīņas (3x4 cm).

Dokumentus var iesūtīt pa pastu. Arodividusskolas adrese: 228474, Krāslavas rajons, Dagda. Brīvības ielā 3. Tālrunis: 53559, 53692.

16. jūlijā plkst. 13.00 Preiļu parka estrādē tikšanās ar Latvijas TV raidījuma «Labvakar» veidotājiem E. Inkeni, O. Rubeni, J. Šipkevicu.

Paredzēta godīga saruna, kā arī — viktorīnas. Lūgums — ierasties ar sagatavotiem jautājumiem. Biješu iepriekšpārdošana RKN.

**DAUGAVPILS
38. CELTNIĒKU
ARODVIDUSSKOLA**

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

elektrometinātājs (jaunieši no 15,5 gadu vecuma),

mūrnieks, montētājs (jaunieši no 15,5 gadu vecuma),

krāsotājs, apmetējs (jaunieši, jauniešes no 15 gadu vecuma),

galdnieks, atslēdznieks (jaunieši no 15 gadu vecuma).

Uzņem astotās klases absolventus. Mācību ilgums trīs gadi. Audzēkņi iegūst vidējo izglītību un specialitāti.

Galdnieka, betonētāja specialitātēs uzņem jauniešus no 15 gadu vecuma un vecākus, astotās klases absolventus un demobilizētos karavīrus. Mācību ilgums viens gads. Audzēkņi iegūst tikai specialitāti.

Uzņemšana notiek, lai sagatavotu darbam Daugavpils vispār-

**OLAINES
35. ARODVIDUSSKOLA**

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

apmācības laiks ar astonu klašu izglītību — 3 gadi;

galdnieks (apmācību valoda — latviešu),

kontroles mērinstrumentu un automātikas atslēdznieks (mācību valoda — krievu, latviešu),

ķīmiskās analīzes laborants (mācību valoda — latviešu, krievu),

apmācību laiks ar 9 klašu izglītību — 2 gadi;

cepējs končitors (mācību valoda — krievu),

plastmasu pārstrādes iekārtas operators (mācību valoda — krievu),

medicīniskā izziņa Nr. 086, 10 fotokartītes 3,5x4,5 cm, izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā) kara komisariatam.

Iesniegums jāaizpilda uz vietas.

Audzēkņus apgādā ar bezmaksas uzturu, apģerbu, kopmītnēm, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai, mācību grāmatas, skolā darbojas mācību priekšmetu, daiļlasītāju, novadpētniecības, foto, kinomehāniķu pulciņi, slēpošanas, šaha un dambretes sekcijas, moto klubs, var iegūt arī motocikla vadītāja tiesības.

Skolas adrese: Jēkabpils rajons, p. n. «Sauka», indekss 228213, telefoni 41743, 41722.

uzņem audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists — «B» un «C» kategorijas šoferis,

elektromontieris — «B» un «C» kategorijas šoferis, autoceltna vadītājs. Mācību ilgums 3 gadi, mācības notiek latviešu valodā.

Iestājoties skolā, jāiesniedz sekojoši dokumenti:

apliecība par astongadīgo izglītību, raksturojums no skolas,

*Ir katrā grandzībā — brīnums,
Kā brīnumu glabāņiet to.
Caur raibo ikdienas ciņu,
Caur tālēm, kas rudenis dod.
(A. Ločmelis)*

Sveicam SILVIJU MALNACI un PETERI VINGRI, kopējo dzīvi uzsākot.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

PĀRDOD mājas kolhoza «Sarkanā ausma» Līvzā, Majejvskis

PĀRDOD māju «Vanagos». G. Zarāne.

**PREIĻU RAJONA
PĀTĒRĒTĀJU BIEDRĪBU
SAVIENĪBAS SĀGĀDES
UN RAZOSANAS APVIENĪBA**

noslēdz līgumus ar rajona iedzīvotājiem 1989. gadam par metāllūzņu, kārkļu mizu, makulatūras (laikrakstu, žurnālu) nodošanu. Tiks dota iespēja iegādāties autoriepas — 645x13 (50 gab.), 165x13 (50 gab.), 155x13 (20 gab.) un 615x13 (90 gab.). Izziņas pa tālruni 22230.

Lai miers manai akai,
Kur veldzi es smēlu,
Lai miers manai krūzei,
No kuras es dzēru,
Lai miers maniem bērziem,
Zem kuriem es stāju,
Lai miers manai zemei,
Pa kuru es gāju.
(M. Bārbale)

Dalām sāpu smāgumu kopā ar Nopelniem bagātā kolhoznieka, Darba veterāna KĀRĻA ĀDAMA d. GRIGĀLA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.
Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

6. augustā plkst. 14.00 Līvānu pilsētas kapos Mirušo piemiņas diena. Piederīgos lūdzam uzkopt kapus.
Līvānu pilsētas izpilkomiteja

30. jūlijā Galēnu ciemā MĪRUŠO ATCERES DIENA:
Bukšīnu kapos plkst. 12.00,
Galēnu kapos plkst. 13.00,
Maltas—Trūpu kapos plkst. 15.00.

29. jūlijā Rožkalnu ciemā MĪRUŠO ATCERES DIENA:
Kvedervecumu kapos plkst. 10.00,
Augšmuktu kapos plkst. 11.00,
Strodu kapos plkst. 12.30,
Āpšu kapos plkst. 14.00,
Lazdānu kapos plkst. 15.30,
Dubencas kapos plkst. 16.30.

15. jūlijā plkst. 10.00 kapu apkopšanas talkas.

LEŅINA KAROGS

● MŪSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās, iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 174 eksemplāri (latviešu valodā — 9 935 eks., krievu valodā — 4 239 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 944.